DIKUrevy 1986

PRÆ-indledning

skrevet af Vilmar Status: Færdig (n minutter)

Roller:

F1 (Jacob)	Flyttemand
F2 (Flemming)	Flyttemand
K1 (Vilmar)	Revykommisær iført agentfrakke
K2 (Mia)	Revykommisær iført agentfrakke
K3 (Charlotte)	Revykommisær iført agentfrakke
K4 (Inger)	Revykommisær iført agentfrakke
K5 (??? (Ce))	Revykommisær iført agentfrakke
Pianist (???)	Pianist
SM (Lars)	Sprechstallmeister
Offer (Lotte)	En ikke særlig stor person

Rekvisitter:

```
Stor (meget stor) papkasse ()
Mindre papkasse ()
2 øl ()
Vandpistol ()
Stor rekvisit fra næste nummer ()
```

F1 og F2 kommer ind i salen i musiksiden oppe fra midtergangen. Pianisten sidder på en af de yderste stole på 3. eller 4. række. Flyttemændene slæber på et eller andet, som skal bruges på scenen i et efterfølgende nummer.

F1: Guud, de er allerede kommet. Bare vi når det inden revyen begynder!

F2: Det er det sædvanlige, alting skal absolut klares i sidste øjeblik.

Mere brok, imens de går ned og stiller genstanden på sin plads på scenen.

 ${\bf F1}$: Pyh', det var hårdt. Sku' vi ikke tage os en bajer. (hiver 2 øl frem, knapper op, sidder på scenekant og drikker)

F1: Ahhhhh! Det' en flot stor scene. Hvad med en lille sang?

F2: Go ide, jeg finder lige en pianist. (henter pianist, bærer ham hen til piano)

F1 + F2: 1 - 2 - 3 - 4

Melodi:Den ta'r vi også med

F1: DIKU's lokaler var blevet for små
F2: vi var får mange så I kan nok forstå
F1: At vi sku' flytte og det i en fart
F2: og nu er det overstået – snart

F1 + F2:

Vi måtte samle det hele og stuve det meste ned den tog vi også med, den tog vi også med bøger, kontorer, et helt trykkeri da vi flytted' over til MAI.

F2: Her var en ... (afbrydes, musik stopper)

F1: MAI! Det hedder da ikke MAI længere!

F2: Det er da her, ikke?? Det tidligere medicinsk-anatomisk institut, altså, ikke?

F1: Ja ja, men nu er det DIKU – og man kan da ikke kalde DIKU MAI, vel?

F2: DIKU? Jamen – det er da i Sigurdsgade, ikk'?

F1: Joh – øhh – næh – altså, hør nu her: I gamle dage var DIKU DIKU og det her var MAI. Men så blev DIKU for lille og MAI flyttede til Panum og så kunne DIKU flytte fra DIKU til MAI og RECKU kunne få DIKU. Men da MAI var flyttet kunne man jo ikke kalde MAI MAI længere nu hvor DIKU skulle have MAI, vel, så derfor kaldte man det Fælledannekset.

F2 : DIKU ?

F1: Nej dit fæ, MAI! Og i overgangsperioden hvor DIKU bor både på DIKU og i Fælledannekset kalder man det så UP1 – altså MAI – og Sigurdsgade – altså DIKU. Men snart er DIKU flyttet helt og så hedder det her DIKU.

F2 : Nåhh. Og hvad så med DIKU? Jeg mener Sigurdsgade.

F1: Den overtager RECKU.

F2 : Skal RECKU så hedde DIKU ?

F1: Nej nej nej, RECKU skal hedde UNI-C, det hedder det faktisk allerede. Så vi kalder det her for UP1. (Musik starter)

F2: Her var en lejlighed til at begynde igenF1: få startet påny, hvor vi nu er flyttet hen

F1 + F2:

Vi har et stort auditorium med plads til vor menighed den flytted' også med, den flytted' også med Men her i revyen har det ikke været let prøv I at sku' rime på UP1

(nusser lidt rundt, tager en tår øl)

F1: Revyens rekvisitter de blev pakket ned
F2: noget smed vi ud – det meste tog vi med
F1: Kulisser og fortæppe passer ej mer

F2: alligevel må vi spille her

F1 + F2:

Imange år var revyen på gulvet i 'ABC men det ku' vi ik' ta' med, det ku' vi ik' ta' med Revygruppens folk måtte knokle sig svedt og bygge en scene på UP1

 $\mathbf{F1}$: Vi hamred' og skrued' på søm og på skruer $\mathbf{F2}$: og se resultatet – vi håber at den duer

F1 + F2:

For selve ånden fra DIKU og fra 18ABC den har vi taget med, den har vi taget med den skal de bruge på scenen om lidt revyen er flyttet til UP1

SM ind, genner flyttemændene ud og får musikken til at holde op

SM: Ja undskyld mange gange at vi roder lidt, og så disse personer men det er jo vanskeligt at nå det altsammen når man både vil blæse og godaften mine damer og herrer og rigtig hjertelig velkommen, vi skulle jo gerne have arrangementet her til at forløbe gnidningsfrit og det hele til at KLAPPE

Her ventes lidt mens folk klapper

SM: Inden revyen starter er der lige et par praktiske bemærkninger om nogle få, helt basale forhold, som vi lissom er nødt til at have op at

vende. Som nogen måske har bemærket holder vi i år revyen et andet sted, end vi har gjort tidligere år. Dette har visse sociale følger, f.ex. er der i dette beskedne lokale kun ringe mulighed for bunkepul på de forreste rækker (ja, vi er kede af det, Carsten), lissom sæderne må forventes at være noget umagelige at falde i søvn i. Dette sidste skulle dog ikke være noget problem for de blandt, som inden for de senere år har fulgt et førstedelskursus; ej heller for de, som har deltaget tilstrækkeligt aktivt i middagen.

Jeg vil også kort forklare lidt om de fysiske omgivelser. De, der har været her i lokalet før, vil – hvis de er nogenlunde ædru endnu – bemærke, at det jeg står på ikke er det sædvanlige bord i dormitoriet. Dette omtalte bord forekom upassende at holde revy på – vi var bange for at falde i håndvasken og drukne – så vi har bygget denne konstruktion henover bordet. Og i den forbindelse vil jeg gerne rette en varm tak til tømrermester Kjeld Petersen, som var så venlig kun at lade nogen af plankerne være fejlmålt – og de var heldigvis for lange. Et andet forhold, som er let ændret fra de sidste mange års revyer, er fortæppet. Det hidtidige fortæppe passer ikke helt her i dormitoriet. Imidlertid har vi brug for et tæppe når der skal laves lange kedelige sceneskift, så derfor har vi fundet på følgende nemme løsning: Oppe til højre (eller venstre, afh. af hvor den nu hænger) hænger der en lille røde pære. Når den er tændt, betyder det at tæppet er for, og at I ikke kan se, hvad der foregår på scenen. For at der ikke er nogen, der skal snyde, skal alle lukke øjnene, når pæren tændes – og første åbne dem igen når pæren slukkes. Simpelt, ikke?

Skal vi prøve? 1-2-3 (pære tændes) ja, det ser nogenlunde ud, der er vist nogen oppe på fjere række som snyder og ja, så er prøven forbi (pæren slukkes) og I må godt åbne øjnene igen. Jeg bemærkede, at der var nogen, som $\mathbf{SNØD!}$ Den går ikke! Vi laver en prøve til, og denne gang vil der være en række revykommisærer diskret tilstede blandt publikum, som vil kontrollere at alle har lukket øjnene mens tæppet er for. Klar ? Ok, læg nu mærke til tæppet. (venter, pære tændes efter et stykke tid) Ja, det ser meget godt ud, det hjalp nok med kommisærerne, hva? Kontrol er nu bedre end tillid.

K1: Her er en med et øje på klem!

SM: ET ØJE PÅ KLEM!!! Ok, giv hende/ham en påmindelse!

K1 hiver en vandpistol frem og giver den ulykkelige et splat i sylten.

SM: Nå, der kan I vel bare se – ja det vil sige, det kan I jo ikke, VEL?

K2: Her er en med begge øjne helt åbne!!

De andre kommisærer styrter til undsætning

SM: HVAFORNOGET!! Begge øjne åbne!! Her må vist mere end en

påmindelse til. Bring ham/hende herned, og I andre kan godt åbne øjnene (pæren slukker), tæppet er fra nu.

Kommisærerne bringer ofret – som bør være en ukendt person fra revygruppen – ned på scenen

SM: Nå, det var ikke så godt, vi må vist sørge for at du ikke "kommer til" at åbne øjnene på forkerte tidspunkter. Bring kassen ind!!

Flyttemænd bringer lille kasse ind, monterer den på ofrets hoved

SM: og for at du ikke skal komme for skade at tage den af vil du indtil videre blive anbragt i denne boks.

Flyttemænd kommer ind med den store kasse, som er forsynet med et hul, hvorigennem ofrets hoved kan stikke ud. Ofret puttes i den store kasse, som lukkes. Det skal nu blot ligne en stor kasse med en lille kasse stående ovenpå. Kassen skal være forsynet med en oplukkelig bagside, og stilles et sted, så ofret ubemærket kan åbne bagsiden og kravle ud og væk.

- SM: Nå, det var det. Inden vi går videre til DIKU-revyen 1986 er vi desværre nødt til at afvikle et par andre arrangementer, vi har måttet påtage os nogle forpligtelser for at få lov til at låne dette prægtige lokale til at holde revy i. DIKU's bestyrelse og lignende myndigheder, som råder over vort ve og vel, og som venligt har stillet f.eks. dette dormitorium til vor rådighed, har betinget sig at vi (remser op):
  - gør reklame for instituttet
  - afholder ekstraordinær undervisning
  - omtaler vore donatorer virkelig pænt
  - sørger for en evakueringsplan for dormitoriet

Evakueringsplanen er optrykt i programmet, hvor alle flugtveje også er vist på side 7. Endvidere har vi lavet en beredskabsplan, som skal træde i kraft i tilfælde af det værst tænkelige uheld. Den vil jeg kort gennemgå nu.

Enhver tilskuer er delt op i 5 grupper: Lærer, TAP'er, studerende, kæreste eller andet. Hvis man er kæreste til en person i en af de andre grupper, hører man til i denne gruppe, hvorimod hvis man er kæreste til en anden person i gruppen kæreste hører begge til under gruppen "andet". Så er vi nede på 4 grupper. I tilfælde af det værst tænkelige uheld skal alle lærere straks og uopholdeligt give sig til at forske og undervise uden i øvrigt af den grund at udvise nogen panik, selv om det er en uvant situation. Alle studerende skal falde i søvn øjeblikkelige, idet det anses for den mest typiske aktivitet for studerende i dette lokale, mens TAP'er som sædvanlig skal sørge for at det hele bare fungerer og i øvrigt gøre hvad de plejer. Alle andre

skal lade sig gribe af panik. I tvivlstilfælde kan man henvende sig hos en af kommisærerne, som vil være behjælpelig med råd og vejledning. Og så skulle vi være klar til reklameindslaget.